

De kleine blanke lelie

Eenakter

door

JAN TOL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE KLEINE BLANKE LELIE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN TOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Greta Bronkhorst - dochter van Geert Bronkhorst

Annie van der Meyde - buurvrouw van Geert

Lenie Janssen - fan van Geert

Wilma Hoogstra - persoonlijke verzorgster van Geert

Jan-Willem Zandstra - begrafenisondernemer

DECOR:

In de ruimte staat een tafel met daarop een doods-kist, waarover een paars kleed ligt. (Omdat de kist niet zichtbaar is, kan er ook iets anders gebruikt worden, wat echter wel hetzelfde effect geeft) Om de kist heen staan twee stoelen, een rechts, een links. Rechts en links achter de kist staan twee grote kandelaars met kaarsen. Er zijn geen bloemen aanwezig.

Bij aanvang van het spel staat er alleen een (gedimde) spot op de kist en op de daaromheen staande stoelen. We horen de voor deze gelegenheid passende muziek, die na even abrupt wordt afgebroken. Even daarna komt Jan-Willem op. Hij draagt een pak van de begrafenisondernemer en heeft zijn hoed op. Hij blijft even stil staan bij de kist, zet zijn hoed af, maakt een korte buig naar de kist, zet zijn hoed weer op en gaat de beide kaarsen aansteken. Dan loopt hij naar voren en kijkt verbolgen het publiek aan.

JAN-WILLEM: Stilte, alstublieft! *(hij zet zijn hoed af en houdt die met twee handen vast voor zijn buik, hij wacht nog even en vervolgt dan met de woorden)* Dank u. *(stilte)* U kunt nu afscheid nemen van de overledene, de heer Geert Bronkhorst. *(in de zaal staan nu drie vrouwen op, die naar het podium lopen)* Een ogenblikje. *(de vrouwen staan stil)* Niet allemaal tegelijk, alstublieft. *(tot de drie vrouwen)* U kunt doorlopen, dames. *(Jan-Willem gaat nu heel statig rechts vooraan staan en kijkt de zaal in. Ook als hij wordt aangesproken draait hij zijn hoofd niet om. De drie dames lopen nu het podium op en gaan om de kist staan, met lichtgebogen hoofd kijken zij naar de kist, stilte)*

ANNIE: *(na even tot Jan-Willem)* Waarom ligt er een kleed over de kist? Waarom kunnen wij niet persoonlijk afscheid nemen van de heer Bronkhorst?

JAN-WILLEM: Dat is op uitdrukkelijke verzoek van de familie, mevrouw.

ANNIE: Familie? Hij had toch alleen nog maar een dochter?

JAN-WILLEM: Dat klopt, mevrouw.

ANNIE: Zijn dochter had toch al jaren geen contact meer met haar vader? Hij wist niet eens waar ze woonde.

JAN-WILLEM: Dat klopt, mevrouw.

ANNIE: Welk familielid heeft dan verzocht de kist dicht te laten en te bedekken met een kleed?

JAN-WILLEM: Zijn dochter, mevrouw.

WILMA *(verontwaardigd)*: Zijn dochter? Wat een lef! Ze heeft zich nooit wat van hem aangetrokken. Zelfs bij al zijn premières heeft ze zich nooit laten zien. Ik weet wat een verdriet hij daarvan heeft gehad. Alles heeft hij geprobeerd om haar te vinden om zijn succes met haar te delen. Wat een lef, om ons nu de gelegenheid te ontnemen hem nog éénmaal te kunnen zien!

LENIE: *(cynisch)* Ja, dat zie je wel meer.

ANNIE: Wat bedoelt u?

LENIE: Dat ze na iemands dood plotseling opkomen dagen. *(als de anderen haar aan blijven kijken)* De erfenis!

WILMA: Ja, dan zijn ze zogenaamd in rouw en treuren ze om de overledene. Maar zodra ze onder de grond liggen, hebben ze nog maar één gedachte: Het grote geld wat ze te wachten staat!

ANNIE: Misschien heeft hij haar wel ontferd.

WILMA: Dat kun je net geloven! Ondanks dat zij niets van zich liet horen, was hij stapelgek op haar. Ze betekende zo veel voor hem. Echt, ze was alles voor hem.

LENIE: Waar heeft u dat vandaan? Ik heb daar nooit iets over gelezen in de roddelbladen.

WILMA: Nee, daar heeft hij nooit met iemand over willen praten. Hij heeft dat altijd verborgen weten te houden. (*lichtelijk hautain*) Maar, ik weet wel beter.

ANNIE: Oh... Zit... èh... zat u dan in zijn kennissenkring of zo?

WILMA: (*met onverholen trots*) Ik was onder andere zijn persoonlijke kleedster.

LENIE: Kleedster?

WILMA: Ja. Ik zorgde er voor dat zijn kleding iedere avond tot in de puntjes verzorgd was voor zijn optredens. Daarbij verzorgde ik ook zijn grime en... was ik zijn praatpaal. Al zijn problemen besprak hij met mij.

ANNIE: Zo... dus u kent hem eigenlijk veel beter dan wie dan ook. Niet alleen als acteur, maar ook privé.

WILMA: Dat kun je wel stellen, ja. Maar u begrijpt dat ik daar niet over kan en wil praten. Tenslotte vertrouwde hij mij volkomen al die jaren. (*begint plotseling te snikken*) Ik zal hem missen. Al die avonden dat ik bij hem was, de voorbereidingen voordat hij op moest, de spanningen en na afloop het applaus... alles deelde ik met hem. Ik was er altijd voor hem. Het was zo'n geweldige man, zelfs toen hij de top had bereikt bleef hij zo gewoon.

LENIE: Dat is zo! Een topacteur! Dat was hij.

ANNIE: Raar eigenlijk.

WILMA: Wat?

ANNIE: Nou, te bedenken dat hij nu nooit meer zal optreden, dat we hem nooit meer zullen zien.

LENIE: Nou, ik zal hem nog heel veel zien, hoor. Van al zijn optredens heb ik videobanden. Reken er maar op, dat ik die minstens iedere week ga bekijken.

ANNIE: Dat lijkt me nou verschrikkelijk, hè? Iemand zien die er niet meer is.

WILMA: (*fel*) Ja, en dan mogen we hem nu ook nog niet eens zien! Een schande is het! (*tot Jan-Willem*) Wanneer heeft u zijn dochter eigenlijk gesproken?

JAN-WILLEM: Dat heb ik niet persoonlijk gedaan, mevrouw. Dat is met iemand anders van het uitvaartcentrum besproken.

LENIE: Is ze hier al geweest?

JAN-WILLEM: Wie, mevrouw?

LENIE: Nou... z'n dochter.

JAN-WILLEM: U bedoelt de dochter van de heer Bronkhorst?

LENIE: Ja, wie anders.

JAN-WILLEM: Wij doen geen mededelingen aan buitenstaanders wie hier wel of niet is geweest, mevrouw. Alleen aan de familie als ze daar om vragen.

WILMA: Maar hij had toch geen familieleden meer.

JAN-WILLEM (*droog*): Zijn dochter.

ANNIE: Ja, maar daar vragen we nu juist naar.

JAN-WILLEM: Alleen aan de familie, mevrouw. (*even valt er een stilte*)

LENIE: Vreemd eigenlijk dat er geen bloemen om de kist liggen.

WILMA: Ja! Nu u het zegt. Ik had bloemen gestuurd naar het uitvaartcentrum.

ANNIE: Ik ook! Lelies.

LENIE: Lelies? Meent u dat nou? Ik heb tien vuurrode rozen laten bezorgen. Ik had begrepen dat hij daar van hield.

WILMA: Dat klopt. Zijn lievelingsbloem en kleur. Hij haatte lelies.

ANNIE: Oh...

WILMA: (*tot Jan-Willem*) Waar zijn de bloemen gebleven?

JAN-WILLEM: Staan in het magazijn, mevrouw.

WILMA: Wat?! Waar is dat goed voor?

JAN-WILLEM: Op uitdrukkelijk verzoek van de familie, mevrouw.

ANNIE: Nou ja, zeg!

LENIE: Wat gebeurt er nu met onze bloemen?

JAN-WILLEM: Wij doen daar geen mededelingen over aan buitenstaanders, mevrouw. Alleen aan de familie, als ze er om vragen.

WILMA: Dus u wilt zeggen, dat zijn dochter, die al jaren geen contact meer had met haar vader, kan doen en laten wat ze wil met onze gevoelens omtrent haar vader?

JAN-WILLEM: Wij voeren alleen maar de wens van de overledene of zijn familieleden uit, mevrouw.

WILMA: Nou, niet de wens van de overledene! Ik weet zeker dat Geert het op prijs had gesteld. Hij hield van bloemen, dat heeft hij mij meerdere malen verteld. (*kijkend naar Annie*) Alleen niet van lelies.

ANNIE: (*iets in haar wieken geschoten*) Nou, dan is het maar goed dat ze niet gearriveerd zijn.

WILMA: *(iets verontschuldigend)* Sorry, mevrouw. Niet iedereen kon weten dat Geert niet van lelies hield. Daar moest je hem persoonlijk voor kennen, zoals ik. In zijn interviews sprak hij nooit over zijn privé-leven. Geert was naar buiten toe nogal gesloten. Als ze over zijn privé-leven wilde beginnen, brak hij het gesprek onmiddellijk af. Ze mochten alles over hem weten als acteur, maar zijn privé-leven hield hij verborgen. Voor anderen, begrijpt u wel? *(tot Lenie)* U was een fan van hem?

LENIE: Zegt u maar gerust zijn grootste fan! Al zijn voorstellingen bekeek ik. En vele meerdere malen. Ik reisde hem heel veel na. Een fantastische acteur was hij. Zo zijn er niet veel meer van. Nee, ze zullen mij nog maar weinig in de schouwburgen zien. *(stilte, dan iets opgewekt)* Gelukkig heb ik de videobanden nog! *(tot Wilma)* U mag ze wel eens lenen, hoor. Als u er maar wel zuinig op bent en ze weer snel terug brengt.

WILMA: Nee, dank u. Mijn herinneringen aan Geert zijn niet op een videoband te zien. *(stilte, dan tot Annie)* U was ook een fan van Geert?

ANNIE: Nee, ik ben...ik was zijn buurvrouw.

WILMA: *(als gestoken)* Zijn buurvrouw?

ANNIE: Ja, ik...

WILMA *(snel)*: Nee, wacht! Even denken... Ja, ik weet het! Annie van der Meyde!

ANNIE: *(verrast)* Ja! Hoe weet u dat?

WILMA: Geert had het vaak over u.

ANNIE: Hoe is het mogelijk?! Had Geert het over mij tegen u?

WILMA: Ja.

ANNIE: Dat heb ik nooit geweten! Hoe is het mogelijk! Ik deed alleen maar zijn huishouden, verzorgde zijn tuintje met rode rozen en lelies, ik... *(als de twee andere haar bevreemd aankijken)* Ja, hij had lelies in zijn tuin...Nou ja, goed. Ik deed zijn was, hield het huis netjes, kookte soms voor hem als hij vroeg weg moest. Ruimde de kranten en post op als hij lang weg was op een tournee. Goh, dat ik zo'n indruk op hem heb gemaakt... *(even valt er een stilte, terwijl Annie glundert)*

WILMA: Ja, u hebt zeker indruk op hem gemaakt.

ANNIE: Tjonge, jonge.

WILMA: *(scherp)* Als hij weer wat miste, als hij thuis kwam.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto